SVFFRAGIA

In Canonizatione

S. ANDREÆ CORSINI CARMELITANI

Episcopi Fesulani.

ROMÆ,
Apud Hæredem Bartholomæi Zannetti. MDCXXIX.

Superiorum Permissu.

SANCTISS. D. N. VRBANI PAPAE VIII.

Propositio, & sententiarum rogatio PRO CANONIZATIONE B. ANDREÆ CORSINI.

MILITANTIS Ecclesiæ solicitum, varijsque perturbationibus obnoxium statum, non aptiùs alio, quàm *Nauis* in mari fluctuantis symbolo, si quis attentè consideret, exprimi posse crediderit. quod facili negotio comprobarit, si velit ire per singula, quæ congruunt vtriusque regimini. Nec ab re fuerit existimare, no-

bis hanc à Christo Domino insinuatam fuisse cognitionem, dum sæpiùs in mari voluit è nauicula docere discipulos: & huc forsan respexerunt Summorum Pontificum primi, qui sibi ad subsignanda diplomata delegerunt annulum effigie Piscatoris in nauicula cælatum: hinc etiam videtur inualuisse mos, vt de Ecclesia differentes, eam *Petri Nauim* dicamus; nec Patrum desideratur authoritas, qui *Nauim* Ecclesiæ typum esse confirment. Hanc profectò nauim sancti Spiritus afflatu dirigi, non licet ambigere. Quod cùm ita sit, quis eat inficias, ab eodem sancto Spiritu Ecclesiæ eam iniectam fuisse mentem, vt Beatissimam Virginem *maris Stellam* nuncupet? Huius saluberrimæ lucis opem sentire eos, qui rerum humanarum tempestatibus agitati, eiusdem Virginis implorant patrocinium, pro comperto est: quod Illa sæpè liberaliter solet, & clementer impartiri, fusis ad Filium precibus, vt diuinam ob peccata nostra vindictam nobis imminentem auertat. Nostris verò præsertim temporibus, varias minitantibus procellas, luculentum libera-

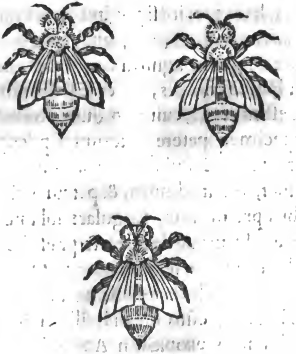
litatis exhibuit, & clementiæ testimonium. Non satis enim fuit, vt Ipsa genus humanum prauis affectibus æstuans, luce sua iuuaret, & solaretur: sed quos antiquitus vana gentium superstitio splendores Castori & Polluci ad tutelam nauigantium perperam tribuit, videmur iure optimo nos Sanctissimæ Virginis beneficio acceptos referre debere. Suspicimus enim geminos ab eius luce radios recenter promicantes, Sanctam videlicet Teresiam, nuper albo Cælitum adscriptam, & Beatum Andream Corsinum, præcipuis eiusdem Virginis prærogatiuis insignitum; ex cuius religiosa de Monte Carmelo familia, prodijt amborum decor, & splendor, qui nobis affulget. Omnium iam patet oculis affatim sanctæ lumen Teresiæ: sed vt etiam magis esset conspicuum Beati iubar Andreæ, feruentissimis votis, & accuratissimis precibus olim Respublica Florentina suo Ciui generis nobilitate præstanti, suppliciter à nostris Prædecessoribus petijt, Sanctorum cultum ritè decerni: nec minori deinde studio Corsina Gens, & Ordinis Carmelitani Generalis

Præpoſitus, intermiſſam rerum viciſſitudine petitionem proſecuti ſunt; quibus plu. ries iterata Regum, aliorumque Magnorum Principum efficax acceſſit poſtulatio. Quamobrem Serui Dei, quæ per tria fere ſæcula conſtanti fama percrebuit, ſanctimoniam, ac priuſquam naſceretur, præſagitam, & in mira ad Epiſcopatum Feſulanum electione celebratam, diligens habita more maiorum perquiſitio comprobauit. Nam in Palatij noſtri Auditorio, & per Patres à ſacris Ritibus ſolerter eſt examinata; ac demum in Conſiſtorio noſtro ſecreto relata ſimul cum operibus, quæ ſupra mortalis conditionis vires B. Andreas viuens, & poſt obitum mirabiliter patrauit: Inter quæ hecticæ, & aſſiduæ pulſæ repente febres, morbus comitialis ſanatus, corpus à lepra mundatum, crura vlcerum ſanie ſcatentia ſtatim priſtinæ reſtituta valetudini, cæcoque lux reddita. Poterant hæc cæleſtem B. Andreæ partam felicitatem præmonſtrare: ſed certiorem de ea facile eſt concipere notitiam. Nam Dei mater Virgo famulo ſuo, integerrimè vita peracta, paucos dies

antequam decederet, in somnis apparens, perennem beatarum mentium voluit gloriam prænunciare. Cæterùm, cùm Sancta Teresia fœminis exemplar virtutum, è Beatissimę Virginis Carmelitano Instituto proposita sit; si templis, & aris colatur B. Andreas, habebunt etiam viri generatim, quem inuocent, & imitentur. Nec quisquam, licèt perditissimis imbutus moribus, salutaris immutationis priuabitur spe: nam & ipsę è lupo in agnum conuersus, ac tandem Pastor effectus, egregiè Pastorali functus est munere; cuius optimè administrandi specimen petere poterunt Episcopi; & hinc præcipuè qui fortiter onus Episcopale sustinet, solicitudinum, & perturbationum quibus premuntur, singulare solamen accipere. Denique de tutelari præsidio Beati Andreæ, in quo se gloriaturam Dei Mater asseruit, cur gloriari posse non speret Mater Ecclesia, cùm sit aliàs illum aduersus hostiles acies propitium Apostolicæ Sedis experta propugnatorem?

Vtrum igitur Beato Antistiti Andreæ, qui dudum in Cœlo, Dei fruitur aspectu, San-

ctorum titulos in terris, & venerationem ritè decernamus, deliberandum eſt. In re tam graui, Venerabiles Fratres, dicite quid ſentiatis: nihil enim vobis inconſultis ſtatuere volumus.

SVFFRAGIA
S. R. E. CARDINALIVM.

Cardinales Episcopi.

OCTAVII EPISCOPI OSTIENSIS Cardinalis BANDINI.

VIXIT in hoc sæculo ante trecentos fere annos Andreas Corsinus Florentinus ita sobriè, ita iustè, ita piè, vt beatam illã spem, quam expectabat, ac diuinam gloriam assecutus meritò credendus sit. Sobrietatem vt coleret, & frænum suis cupiditatibus imponeret, ad Carmelitanorum consortium confugit, vt procul esset à mundi illecebris. Vt iustitiam, & charitatem in proximos, profusiùs, ac promptiùs exerceret, post longam recusationem, Episcopatum Fesulanum renuere non est ausus. Quàm piè ac religio-

sè erga Deum ſe geſſerit, clariſſimè oſtendunt ſigna, ſupra humanam conditionem, eius precibus ac meritis, publicè, ac omnibus admirantibus conſpecta; præſertim in ſubita cœci illuminatione; in paruo pane, ad multorũ ſaturitatem ſuperfluenter multiplicato; in reſtituta ægrotantium deſperata valetudine, atque alijs innumeris miraculorum prodigijs. Quòd ſi talibus virtutibus, vt docuit Apoſtolus, omnem Chriſtianæ vitæ diſciplinam complexus eſt; quis dubitare poterit, tantum Dei famulum regnare iam in cælis; atque adeo, vt in Sanctorum numerum referatur, ſi Sanctitas Veſtra idem ſenſerit, non eſſe amplius differendum? Cedet iſta declaratio in maximum bonum Chriſtiani populi à Deo Sanctitati Veſtræ commiſſi, qui in ſuis opportunitatibus, ac vitæ periculis, nouũ habebit interceſſorem ac patronum in cælis. Cedet in Vrbani Pont. Max. æternam gloriam, qui Ciuem ſuum, ac ipſammet Patriam, diuino afflante ſpiritu, omnium honorum maximo ſublimare voluerit. Cedet in antiquiſſimæ, ac patritiæ Familiæ Corſinæ

ſplendorem, quæ cùm mihi arcta neceſſitudine coniuncta ſit, ſuadet ac exigit, vt tam ſuo, quàm meo nomine, tanti beneficij monumentum ſemper colendum, & publicè, & priuatim profitear.

ANDREÆ EPISCOPI PRÆNESTINI Cardinalis PERETTI.

PRæclaræ B. Andreæ Corſini virtutes, & admirabilia, quæ Deus eodem intercedente, operari dignatus eſt, eximiam viri ſanctitatem, & ſummã Dei in illum beneuolentiam mirè teſtantur. Nam præferuidæ adoleſcentiæ motus ab eo cohibiti, ne aliquam eius pudicitiæ notam inurerent, ſuſceptum arctioris vitæ inſtitutũ, pœnis vltro irrogatis corpus edomitum, & ille omnium virtutum comitatu inſtructus charitatis ardor in Deum, velut quidam clariſſimi eximiæ eius ſanctitatis radij præfulgent. Præterea redditus, eius patrocinio, cæcis viſus, multæ res prædictæ in poſterum tem-

pus, & Florentina Ciuitas ab eo seruata, validissimus hostium exercitus, ipso propugnante, ad internecionem deletus, aliaque id genus multa; quid aliud significant, nisi illum arctissimo beneuolentiæ vinculo fuisse cum Deo coniunctum? Quo fit vt dignum eum existimem, quem Sanctitas Vestra Sanctis perpetuò cum Deo regnaturis adscribat, omniumque fidelium cœtus in huius vitæ malis sibi apud Deum patronum adsciscat.

DOMINICI EPISCOPI TVSCVLAN. Cardinalis GYMNASII.

ECce, Beatissime Pater, quomodo ex eodem fonte diuersæ oriantur aquę; ex eodem corde pœnæ debeantur, & præmia. Dum enim Andreas iuuenis, & diues esset, & cor in ramorum vmbra arboris diuitiarum positum, elatumque haberet, ad ima descendit, quia peccauit. Sed postquam qui sedebat in regione vmbræ mortis, lux

orta

orta est ei, in se reuersus, ad radicem arboris respiciens, humilis factus, inter humiles receptus, humilia semper respiciens, & in humilibus se exercens, altiora se videre, & audire meruit à voce illa diuina è Cælis emissa, ANDREAS SERVVS DEI ELECTVS. Inter Sanctos ergo, & Dei electos humilem Seruum positum esse, in vita, & post mortem miracula enarrata demonstrant. Hunc ergo, quem inter Sanctos sedem habere dicimus in Cælis, cur & inter Sanctos reputandum esse, & inuocandum in terris non dixerimus? Propterea sum in voto, per Sanctitatem Vestram ad vlteriora procedendum esse.

CAROLI EMMANVELIS EPISCOPI Albaneñ Cardinalis PII.

SApienter, vt cætera, Sanctitas Vestra in decernendo mortalibus cultu, qui Cælitibus debetur, præter alia etiam ab antiquitate, quæ omnia demum aperit, te-

ſtimonium ſanctitatis expectare conſueuit. Hunc morem tenuit in Luſitaniæ Regina Eliſabetha: eundem nunc ſeruat in Andrea Feſularum Antiſtite. quorum vterque eodem omnino tempore non magis vita, quàm virtutibus florentes, per annos fere trecentos extenderunt ad hunc vſque diem ſanctimoniæ famam: quam profectò magnam eſſe ac robuſtam oportet, cùm iam plurium ſæculorum tulerit ætatem. Vti enim ex corporibus diu incorruptis, ita ex diuturnitate famæ, quæ nullam ſenſerit corruptionem, elici poteſt ſanctitatis indicium. Debetur hoc etiam Sanctitati Veſtræ, quæ in grauiſſimo omnium negocio, ita Sanctorum cultum ſpectat, vt cultorum fructum non omittat. Eugenium Quartum Pontificem Maximum, & cum eo Cardinalium complures, Florentiæ tutatus eſt B. Andreas Corſinus: non deſeret nunc idem Beatus Antiſtes, publicis Eccleſiæ votis, & honoribus prouocatus, illud patrocinium, quod tunc paucorũ precibus liberaliter attribuit. Itaque cenſeo non ſolum B. Andream vitæ ſanctitate, virtutum excellentia, & miracu-

lorum præstantia insignem, in Sanctorum numerum referendum; sed etiam agendas Sanctitati Vestræ gratias, quòd talem huic sanctæ Sedi, & sacro nostro Collegio Patronum adoptet.

Cardinales Presbyteri.

SCIPIONIS S. R. E. CARDINALIS BVRGHESII tit. S. Chrysogoni Maioris Pœnitentiarij.

ANDREAM Corsinum, Beatissime Pater, dignum censeo, cui à Sanctitate Vestra, Sanctorum veneratio decernatur. Mitto eius ortum diuinis oraculis propè singularem, vitam sanctissimè actam, ac gesta miraculis planè clarissima. Mouet me, quod in eius laudibus proprium est, & in quo fermè sunt omnia. Si etenim qui Christum Agnum

quò ierit, ſequitur, habere aliam nequit metam, niſi felicitatis; ſanè magna acceſſione gloriæ Andreas apicem ſuæ beatitatis cumulauit, qui vt ſua, cum cæleſtis Agni præeuntis veſtigijs exæquaret, admirabili Dei prodigio, velut alter Paulus, è lupo factus eſt agnus.

IOANNIS GARSIÆ TITVLI S. Laurentij in Lucina Cardinalis MILLINI.

EA ſunt, quæ dicenda mihi eſſent de Beati Andreæ Corſini ſacerdotis Carmelitani & Epiſcopi Feſulani, patria, familia, moribus, ſanctitate, miraculis, & virtutum omnium concurſu florentiſſimo; vt ſilentio potius ſuſpicienda, quàm verbis exprimenda exiſtimem, nunquam ſatis pro rei dignitate facturus. Cùmque omnia ex Proceſſibus rite & iuxta Canonicas ſanctiones confectis, per Rotæ Auditores primùm, deinde in Sacra

Rituum

Rituum Congregatione accuratè expenſis, & approbatis, exactè probentur; cenſeo tantam virtutum illius affluentiam, tamque præclaram, & conſtantem eius ſanctitatis famam per tria fere ſæcula vſque in hanc diem perductam, nullum dubitationis locum Sanctitati Veſtræ relinquere, quin illi meritos ſanctitatis honores decernat, eumque vniuerſæ Eccleſiæ Catholicæ venerandum proponat.

MARCELLI TIT. S. PRAXEDIS Cardinalis LANTES.

AD ſingularem B. Andreæ commendationem & laudem illud in primis pertinere exiſtimo, quòd inter Carmelitas religioſiſſimi Viri ſpecimen edidit, inter Epiſcopos abſolutiſſimi Præſulis ſimulacrum expreſſit. Porrò æquè paſtorali ſolicitudine, ac certis adſtricta legibus pietate, veluti alis, in Cælum euectus, publicis Aris iampridem Pontificio

decreto augeri debuit. Id autem quamquam potiore fere ex parte Eugenius IV. ducentis propè ab hinc annis præstitisse est visus, cùm Florentiæ in eius venerationem sacra Deo fieri permisit: vt tamen Vestra Sanctitas ad Ecclesiæ catholicæ solatium & disciplinæ Ecclesiasticæ incrementum cumulatissimè præstaret, Eidem diuino planè Numine reseruatum animaduertimus, & gratulamur. Quare B. Andreas Corsinus adscriptus Christianis fastis auctoritate ista in terris maxima, rem optatissimam nos sperare iubet: vt quemadmodum olim Vrbani V. nutu domestica Bononiensium dissidia felicissimè composuit; ita nunc Vrbani VIII. rogatu æternæ pacis fœdus & concordiam inter dissidentes Cisalpini tractus populos conciliet.

ALOYSII TITVLI S. PETRI ad Vincula Card. CAPPONII.

QVos habuerit auctores, quaue suborta de stirpe sit B. Andreæ Corsini sanctitas, abundè cognouimus; cùm ipsum à Deipara Virgine, hoc est, à genitrice sanctitatis, velut initiatum audiuimus ea voce: SERVVS MEVS ES TV: & à Deo integritatis omnis, & iustitiæ fonte, qui linguas infantium facit disertas, ex ore pueri oraculo prolato, rerum sacrarum Antistitem delectum percepimus. Iamdiu ergo diuinis potitur honoribus, qui diuinis olim vocibus renuntiatus est Sanctus; habuissetque iam ab orbe terrarum, si minus pares, certè solemnes ac statos, nisi expectandum fuisset, quid ex Romani Pontificis ore loqueretur Ecclesia. At pridem sanè loqui potuisset, & comprobare quæ rata iam erant in cælo: sed comperendinandum fuit, atque ad hæc vsque tempora iudicium proferendum, quibus Te Pontifice vnà cum sæculi felicitate aptè, congruenterque ipse

etiam in Christianis fastis augetur numerus Beatorum. Ego igitur, quoniam ex veteri more, iussuque Sanctitatis Vestræ dicenda sententia est, ita censeo, Beatissime Pater, eam gloriæ messem, quam in Seruo suo Cæli Regina futuram prædixit; maturo iam tempore colligendam esse; ipsumque Beatum Andream inter cælites agentem, ex Christianæ reipublicæ ritu, mortalium quoque suffragio consecrandum.

GASPARIS TIT. S. CRVCIS in Hierusalem Card. BORGIAE.

SI candori vitæ, si morum integritati, si egregijs virtutibus, si heroicæ sanctitati ara debetur, & religiosus cultus; meritò B. Andreas Hetruscæ gentis gloria, triumphanti Cælitum numero adscribetur, coleturque veneratione publica, cuius inclyta virtus tot miraculis innotuit orbi.

ROBERTI TITVLI S. ALEXII Cardinalis VBALDINI.

BEatum Andream Corſinum Epiſco-pumFeſulanum in Sanctorum n u-merum referri,& pia, miraque ge-ſta, & trium ſæculorum conſenſus, & le-gitima documenta iure ſuadent: poſtulant Summi Principes, religioſiſſimus Ordo, nobiliſſima gens, florentiſſima Patria: quam fæcundam virtutis parentem gemi-nata lætitia exultare iam liceat, in duobus clariſſimis filijs benedictam, dum alterum in terris Chriſti vices gerentem adoret, & & hoc reuelante agnoſcat & alterum in cæ-lo triumphantem. Exigit & hoc ipſum temporis ratio, adeo vt eandem Dei proui-dentiam, quam Sanctitas Veſtra in Andreæ geſtis pontificiæ mentis lumine contempla ta, diuinæ prope eloquentiæ penicillo mo-dò nobis expreſsit; eandem, inquam, Dei prouidentiam in decernendis nunc Beato Antiſtiti cæleſtibus honoribus agnoſcere poſsimus, & admirari. Rem enim ætate

noſtra apud Prædeceſſores Veſtros ſæpius agitatam, diuino plane conſilio huic tempori reſeruatam ominari iam licet; vt ſanctiſsimus hic Confeſſor, & Pontifex, qui toties Ciuibus ſuis, & finitimis populis in tempore iracundiæ factus eſt reconciliatio, idem nunc Catholicæ Eccleſiæ voce, clamore valido inuocatus, Italiæ laboranti opem ferat, iram Dei auertat, pacatamque reddat, & tueatur.

TIBERII TITVLI S. PRISCÆ Cardinalis MVTI.

VIrtutes eximiæ, vitæ ſanctitas, miraculorum claritas, tot annorum ſerie continuatæ populorum acclamationi coniunctæ, in B. Andrea Corſino parentum precibus à Deo impetrato, eique ante ortum dicato, modo tam eminenti refulgent, vt meritò Sanctitatem Veſtram, pijs etiam Principum, & Religionis Carmelitarum votis, cui ſe addixit, annuendo, ad ſolemnem ipſius Canonizationem deuenire poſſe cenſeam.

IVLII TITVLI S. SABINÆ Cardinalis SABELLI.

AB eo iam decursu temporis, ex quo B. Andreas Corsinus, quasi alter Paulus, è lupo agnus est effectus, afflictatione corporis, rerum humanarum despicientia, & cælestium bonorum inquisitione percupida, deuios sensus ab impuris huius sæculi cogitationibus seiunxit; vigilijs, oratione, & ieiunio, trina veluti cuspide communitus, teterrimum hostem profligauit, & diuini muneris vberrimam elargitionem sibi promeruit. Itaque cùm præclarissimi huius Viri honestissimæ per tot annorum seriem vitæ rationem, cùm tam frequentia, tam inaudita miracula mecum ipse perpendo; hoc vnum animo concipio votum, vt eundem dignum, qui à Sanctitate Vestra in Sanctorum numerum conscribatur, non hæsitanti opinione censeam. Quod quidem decus, supra quam existimari potest præstantissimum, licèt innumeræ ipsius virtutes iamdiu efflagitare vi-

deantur, illa tamen, quæ Summorum Principum animis insita est, beneficij accepti gratissima recordatio, illa inquam, suo quodam iure nunc exigit, vt Beatus Andreas Corsinus à summo, & gratissimo Pontifice Diuinitatis nomine donetur, qui olim armato patrocinio Romanum Pontificem diuinitus ab hostium impetu seruauit incolumem: cuius cælestis tutelæ ponderationem, etsi credibile est tanti apud Sanctitatem Vestram inesse momenti, vt ex voto sanciendum esse decretum sibi facile persuadeat; id eò magis eidem persuasum esse velim, quòd ex Beati Andreæ Corsini radiato capite, non exiguum & Religioni splendorem, & quammaximum Christianæ Reipub. ornamentum accessurum fore confido.

GVIDONIS TITVLI S. MARIÆ de Populo Cardinalis BENTIVOLI.

EX ijs quæ relata ſunt de B. Andreæ Corſini vita, & miraculis, facilè apparet illum potius vitam cæleleſtem, quàm humanam in terris egiſſe. Nactus eſt hanc lucem mortalem peculiari Beatiſſimæ Virginis dono. In Carmelitana porrò familia, cui adoleſcens nomen dedit, quid illo humilius, quid innocentius, quid ad perfectiſſimum exemplar omnium virtutum præclarius? Feſulanæ autem Eccleſiæ Præſul factus; non Præſul, ſed populi ſibi crediti potius parens optimus & ſanctiſſimus fuit. Iam verò poſt mortem adeo nomen eius vbique ob tot illuſtria miracula inclaruit, vt exinde veriùs cœpiſſe viuere, quàm deſijſſe, exiſtimandum ſit. Quapropter cùm ea, quæ expoſita ſunt de præcellentibus tanti Viri meritis atque virtutibus, ritè probata ſint, cenſeo Sanctitatem Veſtram illi cæleſtes honores liberaliter poſſe decernere.

DESIDERII TIT. S. CAROLI
Cardinalis SCAGLIAE.

Congruenter huic tempori, quo paſchalis Agnus immolatur, de eius honoribus agitur, qui ex lupo agnus effectus, poſtquam in Carmeli vertice ad virtutum omnium paſcua aliquandiu conſedit, maturus ad aram, ita quotidie ſacrificium peragebat, vt ſimul ipſe ſe Deo immolaret, ac cæſa victima ipſemet eſſet; dum corpus attenuatum ieiunio, confectum vigilijs, ferrea catena diſcerptum, immiti flagello ſub finem ſacrificij cruentaret. Dignus profectò, quem cæleſtis in meditatione exardeſcens ignis totum abſumeret in Deum, totum in proximorum ſalutem creſcente incendio deriuaret. Dignus, qui nouo miraculo ex agno, agnorum Paſtor efficeretur, diuina ita diſponente prouidentia; vt qui lupum exuerat factus agnus, lupos ab agnis ſibi creditis, Paſtor effectus, arceret. Dignus denique, qui ad Thronum Agni euocatus, ab Angelorum

Regina acciperet, quam illa hominibus texuit ex Agni vellere, ſtolam immortalitatis. Id vnum B. Andreæ reſtat ad cumulum gloriæ: vt quem nos, æſtimata Viri ſanctitate, virtutibus, ac miraculis, dignum Sanctorum honoribus iudicamus, Sanctitas Veſtra, cui abſcondita ab oculis hominum reuelat luminum Pater, oraculo nunquam fallente decernat. Erit hoc vt Beato Antiſtiti glorioſum, ſic ſalutare nobis, quibus ille pacis olim inter homines ſequeſter, nunc è cælo Patronus, concordiam & tranquillitatem hiſce temporibus opportunam impetrabit.

COSMI TIT. S. PANCRATII
Cardinalis de TORRES.

BEatum Andream Corſinum Præſulem Feſulanum, Beatiſſime Pater, Sãctorum numero adſcribi vti maximè decet, ita maximè placet. Debebatur iampridem ſupremus ille honos præcellenti-

lentibus meritis, & virtutibus huius beatiſſimi Viri, qui ob eximiam & ſanctimoniam & ſapientiam, duorum præſtantiſſimorum ordinum, regularis videlicet, & Epiſcopalis, clariſſimum lumen extiterat. Sed diuina prouidentia ad hæc vſque tempora reſeruauit, vt non minor eſſet Pontificis illius Conciuis, qui adſcribit, lætitia, quàm Antiſtitis, qui in cælo adſcribitur, gloria.

FR. ANTONII TIT. S. HONVFRII Cardinalis BARBERINI.

ARcana quadã cæleſtis muneris præmonitione, Beati Andreæ Corſini ſanctitas eximia videtur indicata fuiſſe, vel ex ipſo nomine, quod ex græco idiomate deductum *fortitudinem* ſignificat. Fuit enim athleta Chriſti, fortis in bello cõtra antiquum ſerpentem; & in hoc vitæ curriculo bonum certamen certauit, curſum conſummauit, fidem ſeruauit, inſtituti re-

ligiosi, & Episcopalis vigilantiæ se præbens exemplum; ita vt in cælo corona iustitiæ coronatus, gloriæ sempiternæ lumine perfrui pro comperto habeatur. Cùm igitur satis superque, præcedentibus legitimis probationibus, de illius sanctimonia & miraculis constet, Patrum, qui ante me dixerunt, sententiæ me subscribo, vt Sanctitatis Vestræ decreto in Sanctorum numerum referatur.

ALOYSII TIT. S. PVDENTIANÆ Cardinalis CAIETANI.

MAximum negotium agitur, Beatissime Pater: Cultus enim proponitur publicus, ac debitus sanctitati honor, B. Andreæ Corsino Episcopo Fesulano, inter illos adscribendo, quos diuinæ altitudo prudentiæ non solùm glorificat, ac coronat in cælis, sed excellentia meritorum, venerationis officio, singulari eius prouidentia attollit in terris. Qua studiosa

inquisitione, diuturna examinatione, ac diligenti discussione, vitæ sanctitas, ac miraculorum veritas publicis documẽtis contestatæ, ac comprobatæ fuerint, ex processibus, & relationibus apertissimè constat. Iam ad illius corpus tot venerationis signa Eugenius IV. indulsit, iam ab ipso B. Andreæ obitu, cultæ reliquiæ, nomen imploratum, frequentatum sepulchrum. Quare Sanctitatem Vestram nulla interposita mora, solemni ritu Sanctorum Catalogo B. Andream consociare posse non dubitarem.

LAVDIVII TITVLI S. SIXTI Cardinalis ZACHIAE.

AEquum omnino est, vt B. Andreas Fesulanus Antistes, qui tam egregiè Sanctorum est imitatus exempla, eorundem quoque debita laboribus, etiam inter homines, præmia consequatur. Postulat hoc à Sanctitate Vestra eius vita,

quæ Diuino addicta ſeruitio, virtutum omnium luminibus claruit; inconcuſſa fide, ſtabili ſpe, flagrantiſſima in Deum charitate, paſtorali in proximos ſolicitudine, inexhauſta in pauperes beneficentia, magnanimo ſui contemptu, honorum fuga, aſperitate vitæ, eiuſque comite caſtimonia, & numquam violato candore virginitatis. Poſtulant hoc ipſum præclara eius, tum in vita, tum poſt obitum miracula, tanquam Dei ſuffragia de mortalium ſanctitate, ac beatitudine ſententiam pronunciantis. Poſtulat eximia ante annos prope ducentos Florentini Populi veneratio, qui B. Andream diuino impulſu in publica ſupplicatione vti Sanctum inuocauit: Poſtulat Eugenij Quarti Summi Pontificis auctoritas, qui honores Beatis exhiberi ſolitos, eidem liberaliter indulſit: Eodemque tempore complurium Cardinalium iudicium, qui B. Andream, quaſi iam tum inter Cælites relatum affirmare non dubitarunt. Denique idem poſtulare videtur ipſa Cæli Regina, quæ ſicut peculiari patrocinio illum eduxit in lucem, & à luce in tenebras de-

flectentem reduxit; & ne eius violaretur integritas, rara prærogatiua perfecit: ſicut ex lupo in agnum conuertit, atque ad agni paſcua in Carmelum tranſtulit: ſicut de virtute in virtutem euntem perpetuo texit, ac *Seruum* ſuum appellauit, ſeque in illo gloriaturam dixit; ita hanc quoque gloriam Seruo, Alumnoque ſuo addi cupit; vt non ſolùm in Cælo immortales, ſed etiam in terris honores, quos mortales præſtare poſſunt, Sanctitatis Veſtræ oraculo cõſequatur. Nihil igitur ſupereſt, Beatiſſime Pater, niſi, vt Sanctitas Veſtra, cui licet vni admouere Cælo mentem, atque inde referre ad nos Diuinitatis arcana, B. Andream in Cælo regnare, eoque cultu, qui Sanctis debetur, venerandum eſſe decernat.

BER-

BERLINGERII TIT. S. AVGVSTINI Cardinalis GYPSII.

BEatum Andream Corsinum, Pater Sanctissime, dum præclara vitæ eius momenta perpendo, dignissimum censeo, qui Sanctitatis Vestræ authoritate Christianæ Militiæ fastos in terris cumulet, sicuti iampridem in Cælis cumulauit triumphos. Illum quippè diuinitus à Parentibus impetratum, Cælum sibi à mundi illecebris iure suo reposcebat, dum is Religioni se mancipans, summa sui despicientia semet Angelis, & hominibus suspiciendum præstitit, ac pudici animi florem inter ipsos adolescentiæ æstus illibatum seruauit, & profusissimæ præbuit exempla charitatis omnibus omnia factus. Qua virtute reliquis præluxit ad Fesulanæ ecclesiæ regimen accersitus: Idque cùm Infantis præconio firmatum sciamus, verendum minime est, quin Deus voluerit eius laudes ex ore infantis mirabiliter perficere; quemadmodum ad eius preces pauperi luminibus capto, vi-

ſum reparauit, nouoſque repente panes procreauit; & quod maximè à me laudandum eſt, Andreæ ipſius pietate, & opera, Bononiam diſcordijs, ac ſeditionibus penè obrutam, ſecuræ tranquillitati reſtituit. Hæc, aliaque Beati Viri promerita publicos ab Eccleſia honores ritè expetunt, vt Dei Opt. Max. gloria perinde augeatur, ac diuina Virtus in ſplendoribus Sanctorum eluceſcat: firmamentum enim Virtutis Dei Sancti ſunt, & quaſi muri Hieruſalem in propugnaculum Eccleſiæ.

FABRITII TIT. S. LAVRENTII in Pane & perna Card. VEROSPII.

BEatum Andream Corſinum, parentum voto ac precibus ortum, necnon Deo, & Deiparæ Virgini oblatum prius, quàm conciperetur, dignum eſſe, vt in Sanctorum numerum referatur, ex vitæ ſanctitate, miraculis, alijſque pluribus optimè diſcuſſis, atque per-

pensis, nefas esset hodie controuertere. Non tamen sine Diuino consilio factum arbitror, vt iste honor, qui tanto Viro à ducentis annis & vltra debebatur, in hæc vsque tempora dilatus fuerit. Cùm enim præcipua Beati Andreæ virtus, ac sanctitas in componendis dissidijs, sedandisque controuersijs potissimum enituerit, vnde fuit etiã illius opera vsus Vrbanus Quintus in pacandis Bononiensium Ciuium animis, qui armati iampridem, & in partes distracti, magnum imminebat periculum ne Ciuitatem perderent: meritò Sanctitas Vestra post indictas pluries Deo supplicationes, & omnem aliam adhibitam diligentiam, vt existentes iam in Italia bellorum faces extinguerentur, ad huius Beati Viri patrocinium cõfugit. qui si adhuc in carcere mortalitatis inclusus, dissidia, contentiones, tumultus pacauit, præsertim ad Vrbani V. Summi Pontificis nutum; quanto magis est credendum, quòd liber in Cælis, & summo cum applausu, ac nobilissima pompa Sanctorum numero adscriptus, Sanctissimũ D. N. Vrbanum Octauum conciuem suum

optimè de ſe meritum exaudiat? nec ſolùm iuxta ipſius vota impetret à Deo omnimodam præſentium motuum compoſitionem, ſed vlterius, vt ad longum æuum pace tranquilliſſima perfruamur?

Cardinales Diaconi.

HIPPOLYTI SANCTI ANGELI in Foro Piſcium Diaconi Cardinalis ALDOBRANDINI.

MAGNIS de rebus hodie conſulimus, Beatiſſime Pater: an ſcilicet per Sanctitatem Veſtram Beato Andreę Corſino publici Sanctorum honores ſint decernendi. In hac tamen conſultatione nullus mihi reſtat ambigendi locus: in ijs enim quæ de eius vitæ integritate & obitu ex publicis monumentis relata ſunt, omnis ſanctitatis ſpecies, & forma vir-

tutis ita refulget, vt si miracula addamus ab eo patrata, nulla animi hæsitatione mirabilem Deum in hoc Beato Viro fuisse sit confitendum. Certa igitur habemus eius beatitudinis argumenta. Vnum autem illud præ omnibus animaduertendum existimo, quòd nos in hanc sententiam ire non solum suadet, sed manu quodammodo ducit. Audiuit B. Andreas ipsam Sanctorum Reginã, & Cæli Imperatricem dicentem sibi: SERVVS MEVS ES TV, QVONIAM ELEGI TE, IN TE GLORIABOR. In quo autem ipsa Virgo virginum gloriabitur, nisi in optimo? quẽ sibi seruum adsciscet, nisi Dei seruum? quem suum Dei matrem elegisse existimabimus, nisi Dei nouum filium, certum cæli hæredem, & cohæredem Christi? Qui iam ex lupo agnus factus, iam scriptus in libro vitæ Agni, iustus in morte verba illa salutis æternæ erat auditurus: *Euge serue bone intra in gaudium Domini tui*. Meritò igitur Sanctitas Vestra, Beatum Corsinium debita Sanctorum veneratione cumulat, à quo Florentia decorem, Carmelitana familia viuendi exemplum, Episcopi boni Pasto-

ris formam, vniuersalis Ecclesia tutelam, tota denique Christiana Respublica, difficillimis præsertim temporibus, solidum patrocinium sibi poterit vendicare.

FRANCISCI S. AGATHÆ Diac. Cardinalis BARBERINI.

ANdreæ Corsini memoria in compositionem odoris facta est: etenim à cælo terris mirificè datus, Paradisi fragrantiam latè diffudit; ascendens nimirum in deserta Carmeli, messuit myrrham seuerioris disciplinæ cum virtutum aromatibus, quæ manus eius distillauerunt. Hinc ad præcelsum collem thuris, hoc est ad Episcopale munus, inuitus licèt, euehitur; vbi tot illustria religionis & probitatis præbuit exempla, vt inde Præsules capiant quod imitentur. Quæ verò beneficia diuinitus in homines contulerit, incorrupta rerum ab eo gestarum monumenta testantur: Auenio præcipuè lucis vsuram

cæco reſtitui vidit; Pacificatorem agnouit Apoſtolica ditio, cùm ad componenda diſſidia Ciuium allegatus, publicam illi reddidit tranquillitatem. Senſit ipſamet patria Liberatorem, dum propulſauit hoſtem tectis & mœnibus imminentem. Illa quidem grata, tunc ab hac ſancta Sede Andreæ deferri cæleſtes honores efflagitauit; at ſupplices deinde Chriſtiani populi preces aſſiduas addiderunt. Hæc igitur tangent, opinor, animum Sanctitatis Veſtræ, vt decernat, ius faſque eſſe Andream Corſinum Sanctum dici, ſacroque ritu coli. Sic geſtiet Orbis Chriſtianus, & Patria rectè concinet: *Flores apparuerunt in terra noſtra*.

HIERONYMI SS. QVATVOR Coronatorum Diac. Cardinalis VIDONI.

QVæ res communi ſuffragio in homine requiruntur, vt in cælum adſcribatur, illæ omnes in B. Andrea Corſino præcellenter micuerũt, Beatiſſime

Pater. Si quæritur innocentia vitæ, ex lupo agnus, & virgo: si virtutum exercitatio, spirans eorundem templum fuit: si bonorum operum, thesaurus longè ditissimus: si miraculorum authoritas, alter fere Thaumaturgus. Huius Beati Viri sepulcrum cùm ducentos ante annos Florentinus populus præsentibus Cardinalibus veneraretur, repente conclamauit: S. ANDREA ORA PRO NOBIS. Quid mirum, si nunc, dum huius animæ pulchritudinem hoc sacrum Purpuratorum Collegium mente intuetur, eundem in Sanctorum numerum adscribi vehementiùs rogat?

LÆLII SS. VITI ET MODESTI Diac. Cardinalis BISCIAE.

ADeo mirabilia operatus est Deus in hoc Sancto suo, Pater Beatissime, vt sine vlla hæsitatione declarandus videatur cum Christo in Cælis regnare: idemque necessario Sanctitatis Vestræ de-

creto proponi debeat in Ecclesia publicè colendus & inuocandus, vt misericordiam Domini consequamur per illum, quem Beatissima Virgo sterilibus parentibus impetrauit. Et qui, cùm natus esset mundi huius obnoxius illecebris, iustificatus est à Domino; ductus in viam rectam, & factus decor Carmeli, creatusque Episcopus, sciuit aliorum infirmitatibus compati, & se ipsum in carne mortificando potuit alios Christo lucrifacere. Superaddidit etiam illi Deus spiritum virtutum prophetiæ, & sanitatum: Quia desperatos multorum languores curauit: cæco lumen restituit: panes multiplicauit: dissidentes Florentinorum animos (ostenso de cælo signo) conciliauit. quæ omnia cùm in digito Dei operaretur, dextera Excelsi credita est esse cum illo. Horam denique suæ dormitionis præcognouit, & ad cælestem patriam translatus, miraculorum frequentia in dies magis ac magis clarificatur à Domino, qui ad eius memoriam viuẽtium sanat ægritudines: vt sperare possimus, per hunc, qui Patri misericordiarũ placuit, & inimicorum agmina

Patriæ minitantia profligauit; fore vt nos etiam ab imminentibus periculis & necessitatibus eripiamur.

MARTII S. MARIÆ NOVÆ
Diac. Cardinalis GINETTI.

ARdua versamur in causa, Beatissime Pater, omniumque fortasse difficillima, & maxima. Quis enim de Cælestibus facilè decernat, cùm ea, quæ sub aspectum cadunt, penitus introspicere non possimus? Cæterùm de B. Andreæ Corsini diuinis promeritis ambigendi locus ereptus est, cùm ex ijs, quæ certo iudicio sunt explorata, quæque à Vestra Beatitudine relata iam sunt, clarissimè huius Viri sanctitas elucescat, qui ad singularem diuinæ gratiæ cumulum, antequam nasceretur, est destinatus, & delectus à Deo. Ad Carmelitanum Ordinem cælestibus inuitatus oraculis, religiosæ perfectionis apicem tenuit: exinde sacris initiatus, inter pri-

mitias singulare testimonium accepit innocentiæ suæ. Nam quis vnquam inter litandum à Deipara Virgine hoc est ornatus elogio: SERVVS MEVS ES TV? In Episcopatu, ad quem pertractus est vi, & è latibulis suis diuinitus euocatus, exemplum se præbuit bonorum operum, & in singularum virtutum officijs humano pene fastigio maior apparuit. Illi zelus animarum eximius, de credita sibi Ecclesia solicitudo quædam irrequieta; erga Deum, hominesque perfecta charitas, profusa liberalitas in egenos, dexteritas, & prudentia pene diuina; studium paupertatis, & humilitatis ardentissimum, religiosissima pietas, pudicitiæ flos illibatus, aliaque illi fuere virtutum genera complura; per quæ tanquam per ecclesiasticæ disciplinæ stipendia laudabiliter acta, de sui exitus die diuino nuncio ad extremum admonitus, gratiæ, meritorumque plenissimus euolauit in cælum, vt beatissimus finis præclaro sanctitatis initio responderet. Quæ omnia, quoniam & perspicuis confirmata miraculis sunt, & ex veteri Christianæ Reipublicæ ritu, sacrisque

ſanctionibus in multiplicem cõſultationem ſæpe deducta, Veſtræque Beatitudinis ſapientiſſimo iudicio comprobata; iure merito Andreas Corſinus Antiſtes, communi omnium opinione ac voce iamdudum Sanctus habitus, & prædicatus, referri debet inter Cælites; & Sanctus, diuino afflante Spiritu, à Sanctitate Veſtra pronunciari.

ALEXANDRI S. MARIÆ in Dominica Diac. Cardinalis CAESARINI.

SOl Iuſtitiæ Deus noſter, cuius veſtimentum eſt gloria Sanctorum, ex eorum ſplendoribus magis fulget, quando ſuſcipit ſplendoris incremẽta: Sancta Mater Eccleſia, dũ filios lucis beata fœcunditate parit, verè vitis abundans in lateribus domus Domini, non ſterileſcit. Ad augendã igitur Dei gloriam, & Eccleſię decus, meritò Sanctitas Veſtra cenſet B. Andreæ Corſino imponere Coronam auream ex-

pressam signo sanctitatis, gloriæ, & honoris: nam inuentus est sine macula, functus est Sacerdotio magno, placens Deo habuit laudem; & qui viuens in tempore iracundiæ factus fuit reconciliatio, nunc quasi arcus refulgens, Ecclesiæ eum clarificantis semper tempestates serenabit.

ANTONII S. MARIÆ IN AQVIRO
Diac. Cardinalis BARBERINI.

EXimia doctrina, profunda humilitate, præcellenti charitate, exacta claustralis Instituti obseruantia, conspicua pastoralis curæ solicitudine, cæterisque heroicis Christianæ Religionis virtutibus adeo fulget ornatus, & præclaris miraculis insignitus B. Andreas Corsinus, vt maximum omnibus admirationis, & imitationis incitamentum præbeat. Meritò igitur videtur posse illi à Sanctitate Vestra Sanctorum veneratio decerni; vt cuius laudem narrant populi, eiusdem gloriam nunciet Ecclesia.

HIERONYMI S. AGNETIS in Agone Diaconi Cardinalis COLVMNAE.

CVm B. Andream Corſinum illibata pudicitia, honoris contemptus, Deiparæ Virginis tutela, ad hæc virtutum omnium complexio cum miraculorum laude coniuncta, inter beatos cæleſtis Hieruſalem Ciues enitere teſtentur: par eſt, Beatiſſime Pater, eum ſacroſanctis cultum cæremonijs, viuæ Tuæ vocis oraculo ſolemnibus Confeſſorum annalibus adnotari.

SVFFRAGIA PATRIARCHARVM, ARCHIEPISCOPORVM ET EPISCOPORVM.

ALEXANDRI PATRIARCHÆ Alexandrini, & Archiepiſcopi Beneuentani Aſsiſtentis.

TAM multa ſunt, quæ de B. Andreæ Corſini vitæ ſanctitate, ſapientia, ac rebus diuinitus geſtis hìc hactenus fuere enumerata, vt, quando pari orationis genere minus exornari poſſunt, in memoria ſaltem continenter, atque in omnem æternitatem hærere debeant. Quod aptiſſimè fiet, ſi Veſtra Sanctitas ipſum in eorum claſſem referat, qui aſſidua Chriſtiani populi inuocatione, certoque terrarum patrocinio, magni gratia-

rum,

rum, vel præsides, vel administri apud Deum habentur. Id verò vt Sanctitas Vestra quamprimum præstet, & enixè rogo, ac demissè precor.

ATTILII AMALTHEI ARCHIEPIscopi Athenarum Assistentis.

IN relatione coram Sanctitate Vestra, & Sacro Cardinalium Collegio in Consistorio secreto nuper habita, de vita, & sanctitate B. Andreæ, Carmelitani Ordinis primum alumni, deinde Fesulanæ Ecclesiæ Antistitis, eminentes & solidæ Christianæ virtutes, necnon præclara & grandia miracula, meritis & intercessione ipsius, tam in morte, quàm in vita edita, non minus ordinata quàm perspicua narratione continentur: eaque omnia tanto testium fidedignorũ numero probata sunt, vt neminem futurum arbitrer, qui certo sibi non persuadeat, eundem B. Andream dignissimum esse, qui honorificentissimo

Canonizationis testimonio à Sanctitate Vestra, cuius solius est homines in Sanctorum numerum referre, confidenter & benignè decoretur & illustretur: vt ea ratione, cui à ducentis quinquaginta & pluribus annis, tum in Vrbe Florentiæ patria sua, tum in pluribus Hetruriæ locis, honores, qui Sanctis in Cælo cum Christo regnantibus deferri consueuerunt, hactenus delati sunt, & in dies deferuntur; in posterum in vniuersa Orthodoxa Ecclesia militante possint, & debeant ab omnibus, pio ac deuoto cultu deferri & præstari.

OCTAVII BENINI ARCHIEPISCOPI Andrinopolitani Assistentis.

INsignia, & admirabilia sunt, quæ de Beati Andreæ vita & miraculis, celebri & communi omnium consensu, & multorum etiam experientia, & Sanctitatis Vestræ relatione sunt comprobata: & benedictus sit Deus, qui in nouis-

ſimis etiam diebus in Seruo ſuo conſolatus eſt Eccleſiam ſuam. Fuit enim B. Andreas lucerna ardens poſita ſuper candelabrum Feſulanæ, imò potius totius Catholicæ Eccleſiæ: qui in carne hac ſine carne, in terra ſine terra mirabiliter vixit, abnegans ſæcularia deſideria, excellens miraculorum gloria in vita, & poſt mortem; pollebat enim excellenti fide, inſigni pietate, charitate feruenti, admirabilem in dignitate humilitatem oſtendens. Quapropter ingentem Sanctitatis Veſtræ prudētiam omnibus notiſsimam, mihi autem diu probatam, verè à ſancto Spiritu ſemper aſſociatam, ſed in hac potiſsimum deliberatione de Beato viro in Sanctorum catalogum adſcribendo, laudabilem eſſe omnis creatura fatetur: cui Canonizationis decreto, ego quoque humillimus ſeruus libentiſsimè ſubſcribo; & fateor Florentinam Progeniem, quinimò vniuerſam Chriſtianorum Rempublicam efficaciter obligatam ad immortales gratias reddendas: quia Sanctitas Veſtra quaſi Apis fructuoſa multiplicauit in Cælo interceſſores, quorum ſuffragijs adiuuemur; vt Deus, cu-

ius proprium eſt miſereri ſemper, & parce-re, dies noſtros in ſua pace diſponat, atque ab æterna damnatione eripiat.

PAVLI DE CVRTE OLIM EPISCOPI Æſernien. Aſsiſtentis.

QVæ de B. Andreæ Corſini vita, ac miraculis propoſuit Sanctitas Ve-ſtra, tam præclara, tamque inſignia ſunt, vt iure optimo ſacer hic S. R. E. Sena-tus pari conſenſu illum cæleſtibus honori-bus quamdigniſſimum iudicauerit. cuius ego ſententiam cum veneratione ſequor, & à Sanctitate Veſtra confirmandam eſſe non dubito. At ſanè illud præ cæteris ad-mirabile viſum eſt mihi, quòd communem ab initio de illius inclyti Viri ſanctitate conceptam exiſtimationem, poſt annos fere trecentos edax rerum omnium tempus non modò non aboleuerit, aut imminuerit, ſed continuata, firmaque conſtantia auctam quoque ad nos vſque perduxerit. Nec ſine

Diuino consilio factum existimo, vt inchoatos iam diuinos honores augustiore pompa de manu tua, nunc absolutos reciperet B. Andreas: nam & ipse vicissim in horum temporum necessitatibus, ampliore vtique, at suauiore patrocinio consilijs tuis aderit, quàm Eugenio Pontifici, Patriæque Florentiæ legitur adfuisse. Non enim cruento prælio, & aduersariorum internecione (sicut illos tunc seruauit incolumes) hæc, quæ modò quiescunt, modò resurgunt, mala propellet; sed suis ad Deum precibus conciliatorem Te Christianorum Principum impetrabit: vt sic veræ, ac solidæ pacis artibus non vni tantum Ciuitati, sed toti diu iam laboranti succurras Italiæ; sedatisque prorsus in ea bellorum tumultibus, Tua singulari pietate, ac sapientia cònuersis armis in Christiani nominis hostes, & Orthodoxæ fidei desertores, fideles populi aliquando respirent. Aderit iustis conatibus Tuis sacerdos iste magnus à Te honoribus cumulatus: & quia in diebus suis Deo placere studuit, factus iam illi placens, ac dilectus, obtinebit omnino, vt in tempore iracundiæ

San-

Sanctitas Vestra lapis angularis, & reconciliatio sit Populo Dei omnipotentis.

PETRI FRANCISCI MONTORII olim Episcopi Neocastreñ Assistentis.

DIgnum sanè summa vestra sapientia ac prudentia arbitror, Beatissime Pater, quòd in animum induxerit B. Andream Corsinum in Sanctorum numerum referre. Exemplum enim proponet Vestra Sanctitas nostro Episcoporum Choro, quod assiduè imitari contendat; quemadmodum sanctimoniæ specimen habituri sunt præ oculis, qui se dicatis Deo familijs addixere. Vt igitur publicæ religionis cultum Beato Præsuli Vestra Sanctitas quamceleriter decernat, Episcoporum & Religiosorum Ordines humillimè deposcunt.

ERASMI PARAVICINI EPISCOPI Alexandrini Aſsiſtentis.

ADeò præclara ſunt, Beatiſsime Pater, quæ in Seruo Dei Andrea Corſino enituerunt omnimodæ virtutis, ac veræ ſanctimoniæ lumina, vt ſicuti vitæ ſuæ Patronam Deiparam Virginem habere, ab eaque deſignato mortis die, cæleſtis gloriæ immortalitatem ſibi polliceri ille promeruit; Ita dignus optimò iure videatur, qui Sanctitatis Veſtræ decreto Sanctorum numero adſcriptus, hoc quoque in terris cultu, nouo gloriæ incremento cumuletur.

IOANNIS BAPTISTÆ RINVCCINI Archiepiſcopi Firmani.

CAeleſtes honores, Beatiſsime Pater, vendicare ſibi iam diu videbatur B. Andreas Epiſcopus Feſulanus, qui præter innumeras virtutes, ſacro præci-

puè Episcoporum ordini, tam in suscipiendo, quàm in obeundo munere suo, nouum extitit Pontificiæ dignitatis exemplar. Sed hoc quàm iustè Sanctitas Vestra, tam etiam opportunè præstat hoc tempore erga virum pacis studiosissimum. qui enim ab Eugenio Quarto Pont. Max. quasi præmium prænunciatæ Florentinis victoriæ, sacram venerationem recepit, sperandum est, vt amplioribus modò titulis in vniuersa Ecclesia decoratus, idem è cõtra Sanctitati Vestræ publicæ præmium tranquillitatis rependat.

PETRI EMI VENETI EPISCOPI Cremensis.

BEatum Andream Corsinum, Florentinæ nobilitatis decus, Carmelitanæ Religionis sidus, Episcopalis ordinis splendidissimum lumen, Euangelicæ legis Nazaræum, niue candidiorem, vt verbis vtar Hiereminianis, ob admirabilem castitatis candorem; lacte nitidiorem,

ob incredibilem morum suauitatem ac humilitatem; ebore rubicundiorem antiquo, ob excellentem in Deum proximumque charitatem; sapphiro pulchriorem, ob sapphirinam, cælestemque in terris vitæ rationem, ob hyacinthorum copiam, nempe miraculorum multitudinem, quibus manus ipsius tornatiles & hyacinthinæ plenæ erãt; inter quæ præcipuè enitent data Auenione cœco lumina, colloquiaque honorifica cum sanctissima Deipara Virgine: Beatum inquam Andream Corsinum, prædictis omnibus canonicè comprobatis, & ad lydium lapidem reuocatis, vt præfertur, verè & ex animo sentio dignissimum, meritissimumque esse, qui in Sanctorum numerum solemni pompa referatur, & in albo Diuorum describatur: si tamen ita placuerit Sanctitati Vestræ, cui salus & incolumitas.

ALEXANDRI PHILONARDI
Episcopi Aquinatis.

QVoniam ea virtus, Beatissime Pater, cæleſtes honores vſurpare maximè debet, quæ non ſolùm genere ſibi glorioſa, ſed cæteris officio fuerit ſalutaris; iure optimo Cælum B. Andreæ Corſino, publica celebritate ſacrorum, aperiendum videtur. Quid ni enim glorioſum illud in primis ſit, quod matri ſe lupum, & agnum præbuit in ſomnijs, antequam natus euigilaret ad vitam? mox laborioſo curſu virtutis conſecraturus originem illius quietis, ac ſomnij, è lupo agnus effectus, primitias Deo & Agno ita ſe obtulit, vt & Agni delicijs gratus, & robore Numinis formidandus, Diuinitatis bonitatem moribus, miraculis exprimeret etiam poteſtatem. Tum Epiſcopatum fugiendo aſſequutus, genus virtutum omnibus etiam fructuoſum inſtituens, ſacræ doctrinæ ſtudijs Auguſtinum, zelo religionis Ambroſium, expulſione ſeditioſorum Leonem, liberalitate in egenos Gregorium Magnum ſequi conatus; eorum tan-

dē gloriam expectare meritò potest à Sanctitate Vestra, quorum ipse facta tantopere est imitatus. Sane, si Vrbano V. plurimum Italia debuit, quot & quales Vrbano Octauo Pontifici sapientissimo debebit gratias Orbis terrarum, si eundem totius Mundi pacificatorem apud Deum, renunciet Cælitum ordinibus adoptatum?

PHILIPPI SALVIATI EPISCOPI Burgi S. Sepulchri.

EXimia sanctitatis exempla, præclara virtutum merita, insignia miraculorum dona in Beato Antistite Andrea Corsino eminentissimè coruscantia, requirunt quòd summa prudentia, ac pietas Sanctitatis Vestræ Canonizationis honore ipsum decoret: & sic Empyreo gaudium, optimo viro præmium, nobilissimæ Corsinorum Familiæ beneficium, orbique terrarum in tot calamitatibus laboranti solatium impendet.

THOMÆ XIMENEZ EPISCOPI Fesulani.

EX relatis de Beati Andreæ virtutibus, ac miris ad eius inuocationem diuinæ pietatis operibus, censeo decernendos illi honores Sanctorum, quem etiam innocentia vitæ, & laudabilis exitus posteritati commendatum, iam per tot sæcula venerabilem reddiderunt. Demum mouet me Cleri, ac Populi Fesulani, à maioribus, quasi hæreditario quodam iure transmissa particularis affectio, & fiducia: qua mediante spero fore; vt quidquid spiritualis subsidij illis tenuitate mea subtrahitur, gloriosi Prædecessoris solemni inuocatione ac patrocinio cumulatissimè suppleatur.

LAVRENTII AZOLINI
Episcopi Ripani.

TRia præcipuè coruſcant in his, quæ B.Andreas Corſinus mirabilia patrauit; multiplicatio panum, ſanatio ægritudinum, ſedatio tumultuum. Spes inde affulget, hoc ipſo tempore, quo per Chriſtiani Orbis regiones turgent diſſidia, ſæuit fames, graſſatur peſtilentia, ſi Vir iſte ſanctiſſimus à Catholica Eccleſia luculentiùs colatur, ac proinde vehementiùs obſecretur, ipſum impetraturũ à Deo Opt. Max. (niſi hominum peccata præpediant) aeris ſalubritatem, annonæ vbertatem, bellorum quietem. Hac ergo erectus fiducia, & perlectis monumentis eius ſanctimoniam, & miracula ſolidè teſtantibus; eundem B. Andream Sanctorum Confeſſorum atque Pontificum albo adſcribendum eſſe, nedum adſentio, verum etiam aueo, Beatiſſime Pater, quin & humillimè flagito.

CHRISTOPHORI CAETANI Episcopi Laodiceæ.

PVblica documenta de sanctitate, & præclaris miraculis Serui Dei Andreæ Corsini, fuerunt, Beatissime Pater, ita abundè discussa, vt Illustrissimi Cardinales in eam sententiam venerint vnanimes, Sanctitatem Vestram posse, si ei placuerit, ad eius Canonizationem solemni ritu procedere. Ipse vti omnium minimus in sacrosancto hoc Senatu venerationem potius, quàm tantæ rei sententiam proferam. Morem nihilominus gerendo, humillimè ac reuerenter censeo, Virum hunc, omniũ virtutum laude cumulatissimum, in Sanctorum Confessorum album referri posse. Quod nedum Christianæ Reipublicæ, (cui fructuosè inseruiuit) & Sanctitatis Vestræ, decus; verum etiam amplissimi Episcoporum ordinis, Carmelitarum Religionis, Florentinique nominis gloriam immortalem fore non dubito.

BENEDICTI VAEZ EPISCOPI Vmbriaticeñ.

PVlcherrimum lilium (Beatum dico Andream, Florentiæ laudem, parentum gloriam, Pontificum decus & coronam.) in Florentina Valle ex nobili Corſinorum germinatum ſtipite, & ab amœno Carmelo monte in æternæ voluptatis paradiſum tranſlatum, iampridem in Altari triumphantis Eccleſiæ diuinam fragrantiam efflat, ac cæleſtem ſpirat ſuauitatem. Vt ergo lilij odor, qui cæli officinas replet, orbem quoque tranſcendat vniuerſum, muneris veſtri eſt, Beatiſſime Pater, ea, qua in terris Omnipotentis Dei vice, & authoritate fungimini, ipſum in aris Eccleſiæ militantis honorificè collocare, & fidei oraculo venerandum adorandumque proponere.

FR. CELSI ZANII EPISCOPI Ciuitatis Plebis.

ARcanum illius æternæ, infallibilisque electionis Sanctorum, caliginosa nocte obtectum, nulli mortalium intelligentiæ, diuina non aspirante reuelatione, reseratum esse, irrefragabilibus testimonijs Orthodoxæ fidei semel atque iterum axiomata plurima decernunt. Verumtamen nostratis Andreæ beatissimam illam electionem satis superque adstruunt Dei Genitricis, ac Christi Iesu electiones mirificæ. de illa enim asseritur: SERVVS MEVS ES TV, QVIA ELEGI TE. de ista: ELEGIT DEVS ANDREAM SACERDOTEM SIBI. Fas est igitur, vt Beati Andreæ electio in triumphanti Ecclesia iam decreta, atque stabilita, in militanti recipiatur, ac comprobetur *Beatus, quem elegisti*.

ANTIMI DE APTIS EPISCOPI Ortonen̄ & Camplen̄.

CVm de nocentium peccatis agitur (Beatiſsime Pater) terreſtre iudicium, præiudicata auctoritas eſt in cælo: cùm verò de Sanctorum honoribus deliberatur, conuerſo plane ordine cælum præit, terra ſubſequitur. Iam ſi vlli mortalium ſingulari quadam prærogatiua, iam tum cùm viueret, Andreæ Corſino hæc cæli ſuffragia obuenere, quem Angelorum Regina à ſe electum, teſtimonio ampliſſimo confirmauit. Quòd ſi dum in terris ageret, cælo iudice, Ciuis Sanctorum eſt pronunciatus; æquum omninò eſt, vt cælo iam receptus, Apoſtolico in terris iudicio eorundem ordinibus adſcribatur.

FRANCISCI VENTVRII EPISCOPI Sancti Seueri.

AD Christianæ vitæ integritatem maximè tuendam, duæ res præcipuè conducere videntur; Episcoporum vigilantia, & regularium disciplina: in vtraque hic sanctus Vir adeò excelluit, vt tanquam egregium exemplar in Ecclesia proponi possit. Magno itaque reipublicæ Christianæ bono futurum existimo, si Sanctitas Vestra eum veneratione Sanctis debita colendum decernat.

ANTONII RICCIVLLI EPISCOPI Bellicastren. Vicesgerentis.

EX accurata, eaque per plura sæcula repetita discussione, Beatissime Pater, citra controuersiam liquet Beatum Andream cælesti munere nobis datum, cælestem vitam in terris exegisse, eamque diuinorum prodigiorum gloria

comprobasse; Regularem pariter, ac Episcopalem ordinem, vtrumque licèt per se sanctum, sanctorum tamen operum fructu sanctiorem reddidisse. Hæ sunt causæ, Beatissime Pater, quibus diuinæ voluntati consentaneum, ac Christianæ Reipublicæ pluribus nominibus salutare (hac præsertim temporum necessitate) esse existimo, vt illi per Sanctitatem Vestram publici decernantur honores: vt Beati Antistitis sanctitate declarata, sapientiam eius discant vtriusque ordinis sacerdotes, laudem narrent omnes populi, & gloriam enunciet vniuersa Ecclesia sanctorum.

NICOLAI BENIGNI EPISCOPI Ciuitatis Ducalis.

Beato Andreæ Corsino Fesularum Episcopo diuinos honores decernendos quisque censebit, qui eius vitæ sanctitatem, virtutum excellentiam, & plurima ab eodem patrata miracula, pau-

lò diligentius conſiderauerit. Æquum igitur eſt, vt qui ex lupo in agnum mutatus, candidis decorus veſtibus, roſas, & lilia manibus geſtans, vnà cum virginibus Agnum in Cælis ſequitur, vt ipſemet Canonico ſe familiari oſtendit; hic etiam inter mortales, Sanctorum veneratione colatur.

RANVTII FRANCISCI SCOTTI Placentini Epiſcopi Burgi Sancti Donnini.

EQuidem, Beatiſſime Pater, Andreas Corſinus Seruatoris noſtri doctrinam, & morum integritate, & rerum geſtarum magnitudine profeſſus eſt. nam amor in Deum verè diuinus, aſſiduo precandi ſtudio; amor in proximum ſingularis, profuſiſsimis eleemoſynis; vitæ mundi contemptus, ſacræ Deo familiæ nomen dando, corpuſque ſuum rigidiſsimè affligando, mirifice in illo eni-

tuerunt: necnon laborans, vigilans, ac opus Euangelistæ faciens, partes omnes optimi Pastoris ita impleuit, vt addita gloria miraculorum illustri, vas auri solidum omni lapide pretioso ornatum appellari meritò posſit. Nec dubitandum eſt, quin ſupra multa conſtitutus intrauerit iam in gaudium Domini ſui; ideoque à Sanctitate Veſtra, his præſertim calamitoſiſsimis temporibus, in Cæleſtium numero reponi poſſit: vt tanti Patroni, tanti Ducis, & ope & ductu, teterrimi hoſtis conatus, & audaciam infringere, atque in priſtinum tranquillitatis portum Eccleſiæ nauim traducere poſsit. Quod certò, Te eam ſapientiſsimè gubernante, euenturum & ſperamus, & confidimus.

IOANNIS DE GVEVARA
Episcopi Theanensis.

QVem hactenus sanctitatis florem in terris fuisse compertum est, Andream Corsinum, Beatissime Pater, nunc in Cælis inter astra matutina, ac iubilantes filios Dei connumerandum esse suadet omnino connexio meritorum cum præmio, sanctitatis cum gloria. Cùm enim beatus hic Vir, virtutibus florens, bonus odor Christi fuerit in Carmeli vertice fragrans; ac Fesulano in culmine ad iustitiam erudiens multos, salutaris doctrinæ radios, tanquam rutilantia vndique folia, in gyrum emiserit: post varias miraculorum coruscationes tandem in cælum translatus, fulgere meruit quasi stella in perpetuas æternitates.

LXVIII.

HIERONYMI PARISANI Epiſcopi Polignaneñ.

INtegra B. Andreæ Corſini vita, ſingularibus virtutibus, & clariſſimis teſtata miraculis, via quædam fuit, & curſus ad metam perfectæ ſanctitatis. Quare, quod eius nomen ſignificat, Curſorem fortiſſimum non cenſeo vlterius à Sanctorum honoribus retardandum, qui ad laborum onera velociſſimus ſemper fuit.

S. D. N. VRBANI VIII.

ad Sententias seu Suffragia

DECRETVM.

VESTRAM Ven. fratres, audiuimus sentẽtiam: cuius vi noster magis excitatus animus, persuasionem, quam de B. Andreæ sanctitate concepit, auctam confirmat; ita vt propositum de illo in Sanctorum Catalogum referendo, Nobis à Deo delabi intelligamus. Quapropter diem xxij. præsentis mensis Aprilis indicimus, ad hanc celebritatem ritu Ecclesiæ consueto peragendam. Interea ieiunijs, orationibus, & eleemosynis humiliter ab eo flagitate, qui Pater est luminum, & à quo omne datum optimum & perfectum prouenit, vt ad sui nominis & Ecclesiæ suæ gloriam, nostræ menti prælucens, sacram hanc dirigat, & sanciat actionem.

Prima Instantia

COM. ANTONII MONTECATINI ADVOCATI CONCISTORIALIS

Facta coram SANCTISSIMO in actu Canonizationis sub die xxij. Aprilis MDCXXIX.

Beatissime Pater.

PHilippus de Bettune, Orator Ludouici XIII. Regis Christianissimi, hìc præsens, nomine dicti Regis instanter petit, per Sanctitatem Vestram pronunciari B. Andream Corsinum, Carmelitam & Fesulanum Episcopum, Catalogo Sanctorum D. N. Iesu Christi adscribendum, & tanquam Sanctum venerandum ab omnibus Christi fidelibus.

IO. CIAMPOLI SECRETARII S. D. N. VRBANI VIII.

Responsio ad primam Instantiam.

PRæconia cælitum, & testimonia miraculorum potuerunt iampridem in animis fidelium, quæ Spiritus sancti templa nuncupantur, B. Andreæ Corsino extruere priuata pietatis altaria. Nunc autem, cùm tam illustria fauentis Numinis iudicia fides iuratorum testiũ, & cognitio sacrorum magistratuum comprobauerit; videntur non temerè Beato illi Antistiti posse publicæ aræ in Catholica Ecclesia decerni. Nihil enim in cælesti hac sempiterni triumphi causa prætermissum est, quod aut disquirere potuerit prudentia temeritatem perosa, aut speculatrix cæli pietas soleat explorare. Quare diem hunc Paschalibus gaudijs ouantem illuxisse putat S. D. N. quo religiosa Christianorum Regum, Magnorum Ducum, & nobilium Familiarum vota lætificet. Porrò autem iu-

cundiſſimum erit Sanctitati Suæ, nouum hoc perfecti decoris diadema Florentinæ patriæ imponere; in qua per tanti Præſulis laudes, gloriam Libani, & decorem Carmeli Sol iuſtitiæ voluit efflorescere. Nec minus publicæ felicitatis intereſt, patrocinium B. Andreæ nouo templorum cultu calamitoſis hiſce temporibus conciliari. Affluet eo fauente felix abundantia diligentibus Eccleſiam Chriſti: pijs enim miſerentis Epiſcopi eleemoſynis patefacere voluit horrea inexhauſtæ vbertatis Deus ille, cui difficilius non eſt panes in arca, quàm fruges in agro progignere. Tutelam publicæ valetudinis inueniemus in eo, cuius dextera, dum Epiſcopali benedictione populos communiret, cæleſti beneficentia lucem cæcis, & ægrotantibus ſalutem reſtituens, propinari videbatur mortalibus alexipharmaca miſericordiæ Omnipotentis. Nec deerunt firma Romanæ Eccleſiæ propugnacula per illum qui ciuiles ſeditiones in tranquillitatem, formidoloſa bella in victorias conuertit. At enim commune hoc cùm ſit cæleſtium, atque mortalium negotium;

nihil fas eſt in præſentia deliberare inconſultis Principibus beatitudinis ſempiternæ. Ergo ad pia vota, & ſupplices preces nunc potiſſimum decurrat in hoc fidei ſanctuario vnà cùm Apoſtolico Senatu lectiſsimus Antiſtitum, & nationum chorus. Sperat enim Sanctiſſimus Dominus Noſter, fore vt Beatiſſima Virgine, ac Sanctis omnibus ſuffragantibus, præcipuè verò fauentibus Principibus Apoſtolorum Petro, & Paulo, quorum corpora coram veneramur, negotium hoc in Chriſtiana Republica grauiſſimum, cælo, terraque plaudentibus, mox piè, ac ritè perficiatur.

Kyrie eleiſon, &c.

Secunda Inſtantia.

Beatiſsime Pater.

PHilippus de Bettune, Orator Ludouici XIII. Regis Chriſtianiſſimi, hìc præſens, nomine dicti Regis inſtanter & inſtantiùs petit, per Sanctitatem

Veſtram

Veſtram pronunciari B. Andream Corſinum, Carmelitam & Feſulanum Epiſcopum, Catalogo Sanctorum D. N. Ieſu Chriſti adſcribendum, & tanquam Sanctum venerandum ab omnibus Chriſti fidelibus.

Reſponſio ad ſecundam Inſtantiam.

NEque ſine tenebris terrenæ noctis ſidera cæli conſpiciuntur, nec ſine Diuini ſpiritus lumine cõtueri poteſt Eccleſia domeſticos Dei, qui tanquam ſtellæ fulgebunt in perpetuas æternitates. Quare tantum opus mox Sanctiſſimus Dominus Noſter abſoluturus, iterum Spiritus ſancti lucem implorandam hoc diuini beneplaciti tempore arbitratur.

Veni ſancte Spiritus, &c.

Tertia Instantia.

Beatissime Pater.

PHilippus de Betture, Orator Ludouici XIII. Regis Christianissimi, hic præsens, nomine dicti Regis instanter, instantiùs, & instantissimè petit, per Sanctitatem Vestram pronunciari B. Andream Corsinum, Carmelitam & Fesulanum Episcopum, Catalogo Sanctorum D. N. Iesu Christi adscribendum, & tanquam Sanctum venerandum ab omnibus Christi fidelibus.

Responsio ad tertiam Instantiam.

OMnes gentes plaudite manibus, auribus percipite, qui habitatis orbẽ. Custos cælestium clauium, Pontificia authoritas, ostendens terris Principes gloriæ, patefecit in præsentia portas æternales; ac B. Andream Corsinum, sacerdotẽ Carmelitam, & Fesulanum Episcopum, sanctorum Confessorum Catalogo adscribit.

Gra-

Gratiarum Actio.

Beatissime Pater.

IDem Philippus de Bettune, Orator Ludouici XIII. Regis Christianissimi, hìc præsens, nomine dicti Regis acceptat pronunciationem per Sanctitatem Vestram factam, & Ei immortales gratias agit: ac eodem nomine supplicat, vt Sanctitas Vestra dignetur decernere Literas Apostolicas super hac Canonizatione facta.

Rogantur etiam omnes Protonotarij, & Notarij hìc præsentes, vt super huiusmodi solemnis Canonizationis actu conficiant vnum vel plura, publicum seu publica, instrumentum vel instrumenta, ad perpetuam rei memoriam.